Το Cine Δράση συνεχίζει τις προβολές του την Πέμπτη 17 Σεπτεμβρίου στις 8:15΄μμ στο ΤΥΠΕΤ με την «**I Am Not a Witch**» μια εξαιρετικά πρωτότυπη και αισθητικά φρέσκια ταινία, γοητευτικό ντεμπούτο της νεαρής γεννημένης στη Ζάμπια και τώρα Ουαλής σκηνοθέτη **Rungano Nyoni,** η οποία εντυπωσίασε στο τμήμα Directors' Fortnight των Καννών. Σε έναν τολμηρό συνδυασμό λαογραφίας, κοινωνικού σχολιασμού, μαγικού ρεαλισμού και προσωπικής οικογενειακής κληρονομιάς η σκηνοθέτης διηγείται μια ιστορία που αφορά ένα νεαρό κορίτσι από την Αφρική, το οποίο εξορίζεται από το χωριό του λόγω κατηγοριών για μαγεία. Η αφήγηση της θυμίζει παραμύθι, συνδυάζει το χιούμορ με στοιχεία ήπιου σουρεαλισμού και εντυπωσιακή εικαστική προσέγγιση με απίστευτης ομορφιάς κάδρα και απρόσμενες μουσικές επιλογές. **Οι δεισιδαιμονίες γύρω από τη μαγεία** εξακολουθούν να είναι διαδεδομένες σε μεγάλα τμήματα της Αφρικής, ειδικά στις αγροτικές περιοχές, όπου η εκκεντρική συμπεριφορά μπορεί να οδηγήσει σε δημόσιο διασυρμό, εξορία από την κοινότητα, απειλές βίας και βία. Συχνά, πίσω από τις καταγγελίες κρύβονται πιο κυνικά κίνητρα, καθώς προσφέρουν στις οικογένειες έναν βολικό τρόπο να απαλλαγούν από ηλικιωμένους συγγενείς που έχουν μετατραπεί σε οικονομικό βάρος. Η συντριπτική πλειονότητα των θυμάτων είναι γυναίκες και ορισμένες καταλήγουν σε ειδικά «στρατόπεδα μαγισσών». Η Shula (Margaret Mulubwa), είναι ένα ορφανό κορίτσι από κάποιο απομακρυσμένο χωριό που κατηγορείται ως μάγισσα μετά από μια ασήμαντη παρεξήγηση με μια υπερβολικά καχύποπτη γειτόνισσα. Η ντροπαλή και σχεδόν άλαλη Shula αποδεικνύεται ανίκανη ή απρόθυμη να υπερασπιστεί τον εαυτό της κατά τη διάρκεια μιας κωμικά ερασιτεχνικής αστυνομικής ανάκρισης οπότε τίθεται υπό την κηδεμονία ενός ιδιοτελούς κυβερνητικού αξιωματούχου (Henry B.J. Phiri). Στη συνέχεια εξορίζεται σε ένα αγροτικό στρατόπεδο εγκλεισμού, όπου γυναίκες —κυρίως ηλικιωμένες— που έχουν στιγματιστεί ως μάγισσες υφίστανται εκμετάλλευση κάθε είδους. Εργάζονται την αγροτική παραγωγή για εξευτελιστικές αμοιβές, μεατρέπονται σε αξιοθέατα για περίεργους Ευρωπαίους τουρίστες που επισκέπτονται τα στρατόπεδα τους, τις παρακολουθούν από μακριά όπως κάνουν με τα ζώα στα κλουβιά των ζωολογικών κήπων. Πολλά τέτοια στρατόπεδα υπάρχουν στην πραγματική ζωή, αλλά η Nyoni προσθέτει δικά της ευφάνταστα στοιχεία, όπως η εμπνευσμένη ιδέα της που θέλει τις «μάγισσες» να μόνιμα δεμένες στο έδαφος με μακριές λευκές κορδέλες, οι οποίες καταλήγουν σε τεράστια καρούλια ώστε να εμποδίζονται να πετάξουν σε μακρινά μέρη και να κάνουν κακό σε ανθρώπους που κατοικούν εκεί. Αφού καθιερώσει αυτή την κεντρική ιδέα η σκηνοθέτης ενσωματώνει τις εντυπωσιακές οπτικά λωρίδες-κορδέλες σε συνθέσεις που θυμίζουν γιγαντιαίες εικαστικές εγκαταστάσεις. **Στο πλαίσιο της έρευνας** για την ταινία της, η **Rungano Nyoni** πέρασε πάνω από έναν μήνα σε ένα τέτοιο στρατόπεδο, στη Γκάνα της Δυτικής Αφρικής. Η ταινία της δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση ένα σοβαροφανές, ευρωκεντρικό κήρυγμα για την Αφρική και τα δεινά της. Αντίθετα αποφεύγοντας κάθε διδακτισμό εστιάζει σε έναν γυναικοκεντρικό κόσμο. Μια έμμεση φεμινιστική

κριτική στον βαθιά ριζωμένο μισογυνισμό διατρέχει όλη την ταινία της, ενώ μια χιουμοριστική σκηνή τηλεοπτικής εκπομπής μετατρέπεται σε έντονη σάτιρα. Όπως λέει και η ίδια: «Εγώ ήθελα να κάνω αυτή την ιστορία παράλογη επειδή το ίδιο της το θέμα είναι παράλογο. Ερεύνησα τα στρατόπεδα και τις κατηγορίες εναντίον "μαγισσών" και βρήκα το όλο θέμα τελείως κωμικό και γελοίο μέσα στον κραυγαλέο του μισογυνισμό». Η ελλειπτική, μη νατουραλιστική και σχεδόν μπρεχτική προσέγγιση της απομακρύνει κάθε αίσθηση ηθικολογίας. Τα κάδρα του David Gallego —ο οποίος κινηματογράφησε σε μαγευτικό ασπρόμαυρο και την υποψήφια για Όσκαρ ταινία του Ciro Guerra «Στην Αγγαλιά του Φιδιού» (2015), διακρίνονται για την αίσθηση συμμετρικής σύνθεσης με έντονα στυλιζαρισμένα στοιχεία σε ορισμένα σημεία, φειδωλή χρήση της τεχνικής του «παγώματος» της εικόνας (freeze-frame) και μιας χρωματικής παλέτας όπου εναλλάσσονται σκληρά πορτρέτα έντονα γήινων χρωμάτων, με απρόσμενης σατιρικής δύναμης σκηνές που οδηγούν σε πικρά γέλια ή επιφωνήματα αποστροφής. Η σκηνοθέτης αντιπαραβάλλει τις μακρόσυρτες, βαθιές και βαριές σιωπές της ζαμπιανής υπαίθρου με ζωηρές μουσικές εξάρσεις, όπως δυναμικά χορωδιακά άσματα, έντονα ξεσπάσματα μουσικής από τον Vivaldi, απρόσμενα αποσπάσματα Europop και τζαζ ρυθμικά στοιχεία που θολώνουν τα όρια ανάμεσα στη μουσική επένδυση και τον ηχητικό σχεδιασμό. Ως ένα απρόσμενο διαμάντι το «I Am Not a Witch» σηματοδοτεί τη γέννηση μιας σημαντικής νέας φωνής στον κινηματογράφο. Ταυτόχρονα, επικεφαλής ενός καστ ερασιτεχνών ηθοποιών, η πρωτοεμφανιζόμενη 9χρονη Maggie Mulubwa αποπνέει μια ήρεμη αλλά στοιχειωμένη ένταση ως Shula. Αξίζει να αναφερθούν τα εντυπωσιακά κοστούμια της Holly Rebecca. **«Δεν Είμαι Μάγισσα»**: Ζάμπια, Γαλλία, Κοινωνική Σάτιρα, 2017. Διάρκεια: 95'. Σενάριο-Σκηνοθεσία: Rungano Nyoni. Πρωταγωνιστούν: Margaret Mulubwa, Margaret Sipaneia, Selita Zulu, Nellie Namweemba Munamonga, Henry B.J. Phiri, James Manaseh, Joseph Tembo, Pulani Topham, John Tembo. Κινηματογράφηση: David Gallego. Μουσική: Matthew James Kelly. **Πληροφορίες:** *Το χειμερινό Cine-Δράση προβάλει ταινίες κάθε Πέμπτη στην αίθουσα του πάρκου «Μ. Θεοδωράκης» (ΤΥΠΕΤ), Υμηττού & Πλαταιών, Βριλήσσια, στις 8.15 το βράδυ.* **Κινηματογραφική Λέσχη Βριλησσίων Cine-Δράση**